

Zonder het te beseffen kent iedereen zijn werk. Het nieuwe interieur van het Rijksmuseum, lounges op Schiphol, de binnenkant van station Leiden. Interieurontwerper Paul Linse (1962): “De combinatie van ogenschijnlijke tegenstellingen maakt iets mooi.”

TEKST: MINOU OP DEN VELDE. BEELD: BRENDA VAN LEEUWEN

Streng uit angst “Deze ketting van mijn moeder droeg ik op de Akademie voor Industriële Vormgeving. Dat ding was nogal opvallend, net als zij. In Driebergen was ze de enige buitenlandse. Ze groeide op in Indonesië met een Nederlandse vader en een Duits-Indonesische moeder. Ik heb thuis een streng regime gehad. Uitver groot Calvin. Haar strengheid kwam voort uit angst. In het kamp moest ze zich koest houden voor de Japanners. Overleven. Dat trauma’s erfelijk zijn geloof ik nu pas. Mij leerde ze om onberispelijk te zijn. Ik leef op de tijd, wil alles perfect. Dat is er ingeramd. Zonder die stiptheid en drive was ik misschien niet zo ver gekomen. Het nadeel is dat je spontaniteit verliest, of niet hebt. Veel herinneringen tussen mijn dertigste en veertigste ben ik kwijt, omdat ik altijd werkte. Met vijftig ben ik een grens overgegaan. Ik besef ineens dat je hier maar kort bent. Genieten heb ik nooit geleerd. Maar als ik nu pas om 11 uur bij mijn studio aankom, verontschuldig ik me niet meer. Bevrijdend.”

Imperfecte perfectie “Ik ben designmoe. Man, struin die wereld af en kijk wat er allemaal al is! Dit kastje is van tuittig rozenhout en het is beschadigd. Maar dan wel met waardevolle vazen erop, van Kose en van Mossi. Mooi hè? Het gaat niet over geld, maar over smaak. Imperfecte perfectie.”

Paul Linse → *Thuis was er een streng regime. Uitver groot Calvin* → *Op*

mijn tiende verruilde ik Donald Duck voor Eigen Huis en Interieur →

Zo mooi vrij “Van Ray, mijn beste vriend van de academie, kreeg ik dit gilet. Als je bij hem iets moois zag, zei hij: neem maar mee! Nu denk ik: wat een kostbare schat. Maar de volgende dag had hij het misschien kapot geknipt. Hij experimenteerde elke dag met zijn kleding. Het was samen opgroeien vanaf ons negentiende. Hij was ontzettend extravert en vrijdenkend waar ik grenzen zag. Wij hebben onszelf van alles opgelegd en hij was daar zo mooi vrij van. Zijn aardsheid sprak me aan. Ik was bezig met mijn rug recht houden en geen vuile was buiten. En hij zei: iedereen heeft vuile was! Hij leerde me het leven van een andere kant te bekijken.”

Contrast “Het houten voorwerpje is gemaakt door de moeder van mijn beste vriendin. Een waardevol erfstuk. En dit object van gips maakte ik rond mijn achttiende. Het is mooi van alle kanten, het is grafisch, hoekig, het andere organisch. Ik vind ze los prachtig en bij elkaar nog veel mooier. De combinatie van ogenschijnlijke tegenstellingen maakt iets of iemand mooi, vind ik. In mijn werk wil ik functionaliteit en aantrekkelijkheid samen laten komen. Ik hou ook van contrasten in mensen.”

Overlevingsinstinct “Toen ik achttien was overleed mijn oma, en heb ik in één nacht het verdriet van me afgetekend. Ik bewonderde haar innerlijke kracht. Op haar 46ste stond ze ineens alleen met zes kinderen omdat haar man in het Jappenkamp was overleden. Eenmaal in Nederland heeft ze een streep onder het verleden gezet. Ze wilde er geen woord meer over zeggen en horen, anders werd ze gek. Dat overlevingsinstinct heb ik ook. Ik ben een gevoelsmens, maar soms zet ik – klik – mijn gevoel uit. Dan schrik ik: ben ik nou zo koel? Zo hard? Jaren geleden ben ik door mijn receptioniste bestolen van mijn hele bedrijfskapitaal. We hadden een goede band. Collega’s zaten te jammeren dat ze hun vertrouwen in de mensheid waren verloren. Maar ik dacht: vertrouwen in de mensheid? Hoezo? Ik heb altijd meegekregen: vertrouw niemand, alleen jezelf. Ik ging er als een guillotine dwars doorheen, belde de politie en ontsloeg haar. Verdriet? Nee. Nul.”

Held “Charles Eames maakte deze beenspalk voor het Amerikaanse leger. Daar is zijn latere werk van gebogen multiplex uit voortgekomen. Een raar object. Eames is natuurlijk een held. Duizenden jaren was er niks gebeurd, en ineens kwam hij met nieuwe vormen.”

Boomgeruis “Ik kom uit een bosrijke omgeving en heb niks met water. Dan drijf ik weg, en ik heb juist graag vaste grond onder mijn voeten. Mijn lommerrijke uitzicht, midden in Amsterdam, is me dierbaar. Het mooiste geluid ter wereld is het geruis van bomen.”

Ik heb altijd meegekregen: vertrouw niemand, alleen jezelf

→ Het gaat niet over geld, maar over smaak → Ik heb een stoelenfetisj

Afscheid “Binnen de strakheid van mijn interieur paste het nooit, overal losse spullen, dus heb ik een soort letterbak gemaakt met dingen die me ontroeren. Toen ik 32 was verloor ik in één jaar tijd mijn twee allerbeste vrienden. Mijn beste vriend Ray aan aids. En Inge, mijn jeugdliefde, aan kanker. Met haar dacht ik dat ik oud zou worden. Ze was blond, Scandinavisch, stond positief in het leven. Bij mij thuis was de sfeer beladen, met een moeder in therapie. Wel het stille lijden zien maar niet de achtergrond kennen, was moeilijk. Tot op de dag van vandaag weet ik niet echt wat er gebeurd is in dat kamp. Als puber kreeg ik die spanning recht in mijn gezicht. Maar met Inge was alles onbevangen. Geweldig. De nacht dat ze stierf heb ik bij haar gewaakt. Het meest intieme dat ik ooit meemaakte. Je zou kunnen denken: nou, dat heb je dan meegemaakt toen je 32 was, dichterbij kán niet. Maar afscheid gaat er bij mij nog steeds niet in.”

Vijftig gulden “Ik heb een stoelenfetisj. Ulf Moritz, smaakicoon en textielontwerper, was mijn mentor op de academie. Hij heeft me gevormd, door uit te leggen dat *simplicity* echt iets betekent. Ik ben verslaafd aan interieurs ontwerpen. Op mijn tiende verruilde ik *Donald Duck* voor *Eigen Huis en Interieur*. Beetje *sick*. Mijn slaapkamertje kon altijd ruimtelijker. Ulf stuurde mij naar Het Binnenhuis en daar ging een wereld voor me open. Daar stond deze Rietveld-stoel, een armoedig ding. Voor vijftig gulden kreeg ik hem mee. Dit ontwerp is zo onbekend dat mensen vaak zeggen: Paul, ik wist niet dat je figuurzaagde!”

Bekijk de interieurs van Paul Linse op www.studiolinse.nl